

LA FEMOSA

ARTESA DE LLEIDA

número 80

GENER 1987

PÒRTIC

No ha pogut passar per alt a ningú la millora constant que ha anat experimentant la nostra revista al llarg de la seva història, i això tenint en compte que és molt difícil per una revista de les característiques de LA FEMOSA, que amb una tirada tan curta (200 exemplars) pugui millorar substancialment. Considerem, malgrat tot, que hem avançat molt.

A les nostres comarques surten actualment 50 revistes locals o comarcals, la majoria de les quals surten amb una presentació, disseny i impressió veritablement envejables; totes compten, però, amb un pressupost elevat i altres no podem ni somiar... Que totes aquestes revistes (deixem de banda les editades amb multicopista, que no són gaires) potser no en trobaríem cap més d'una elaboració tan artesanal i de dedicació com LA FEMOSA, ja que hem de tenir en compte que des del picat a màquina dels textos fins a la

seva impressió, tot es fa dins dels tallers de l'Agrupació Cultural "La Femosa", i ara que hi hem incorporat la fotografia (també preparada al laboratori fotogràfic de "La Femosa") la cosa encara pot semblar més sorprenent. Si no fos d'aquesta manera, però, no podríem pas aguantar els costos de la seva publicació.

Amb tot hem anat millorant substancialment. En aquest número mateix, presentem un nou format (un xic més gros que l'anterior) que ens ha de permetre distribuir els espais d'una altra manera, al mateix temps que ens dóna més possibilitats per a incorporar-hi els dibuixos d'algun còmic o el de jugar amb més espai per a les fotografies.

Comencem l'any 1987 amb optimisme i un munt de projectes, és clar que, per a portar-los a cap tenim la imperiosa necessitat de comptar amb la vostra col·laboració. No és possible fer una revista amb cara i ulls

(i no ens referim ara a la seva presentació, sinó al seu contingut) sense un bon nombre de col·laboradors que escriguin, lliurement, les seves opinions, perquè una altra cosa que diferencia la nostra revista de moltes altres és que tots els seus articles són escrits expressament per a publicar-los a LA FEMOSA,

i no articles de conveniència extrets o copiats d'altres publicacions.

Que durant aquest any que comencem amb optimisme de donar un altre format a la revista, puguem arribar a assolir tots els nostres propòsits pel bé de la nostra revista i del nostre poble.

BALANÇ DEMOGÀFIC DEL 1986

NAIXAMENTS

o o o o o o o o o o

L'any passat van naixer a Artesa tres persones: Alba Mor i Argilés (17 de Gener), filla de Josep Ramon i de Rosa. Roger Solé i Mòdol (15 de Maig), fill de Jaume i Ester. Núria Ester Barberà i Escoda (8 de Juny), filla de Francesc i Assumpció.

DIFUNCIONS

o o o o o o o o o o

En el mateix període de temps van ser enterrats a Artesa (no tots eren artesans, però), tretze persones: Remei Salla i Costa (25 de Febrer), Rosa Besora i Iglésias (11 de Març), Antoni Teixidó i Serrat (29 de Març), Joan Sànchez i Moyà (29 de Març), Dolors Serés i Saura (14 d'Abril), Josep Fernández i Campí (18 d'Abri), Angeles Quintero i Peralta (19 de Maig), Victorià Micas i Bringué (21 de Maig), Maria Vilalta i Porqueras (17 de Juny), Glòria Collados i Gràcia (24 de Juny), Felip Grau i Falguera (20 de Juliol), Miquel Soldovilla i Rivas (4 de Setembre), Josep Piñol i Montserrat (14 de Desembre).

LA FEMOSA

REVISTA D'OPINIÓ
I D'INFORMACIÓ
LOCAL

Segona Epoca Nº 80

GENER 1987

EDITA:

Agrupació Cultural
"La Femosa"
Castell Nº 23
Artesa de Lleida

DIPÒSIT LEGAL:

L-264-1981

Els articles i opinions que apareixen a les planes de LA FEMOSA, reflecteixen únicament l'opinió de llurs signants.

AMB EL SUPORT DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA.

ÍNDEX

PORTIC	1
BALANÇ DEMOGRAFIC DEL 1986	2
NOTES I NOTICIES	4
DIALEGS (amb Ramon Farré, president del C. F. Artesa) per Ramon i Jordi	7
EL FUTBOL ARTESENC (una mica d'història) Per A. Costafreda	13
EL FUTBOL ARTESENC (una realitat que cal valorar) per Arna	18
BREU ANALISIS DEL CLUB DE FUTBOL ARTESA per Aquàrius	19
DONA DE LLUNY EN DUES VARIACIONS (poesia) per S. C.	25
ENTRETENIMENTS	26
DARRERA DEL MIRALL (continuació) per Passarell	29
QUE HI HA AL MUSEU D'ARTESA? per A. C.	30
HUMOR	28

LES DITES DEL MES

L'aigua (o la neu) de Gener, posa l'oliva a l'oliver (també es diu: el gra al graner, el vi al celler Etc.).- Si sents tronar al Gener, ja pots apuntalar el graner.- Pels Reis, ase és qui no ho coneix, però més qui ho coneix.- Per Sant Antoni, un pas de dimoni. Per Sant Antoni, comença a fer el toni.- Per Sant Sebastià, una hora el dia es va allargar.- La polla de Gener, pon al paller.

NOTES I NOTÍCIES

TEMPS DE NADAL

A les vigílies de Nadal, ajuntament, planta cada any un bre a la Plaça (arbre que després planta en algun lloc del ble) i es guarneix amb llums. mbé posa llums en diferents crers, cada any en més. El que entenem de tot això és perquè en aquests llums no s'hi posen alguna bombeta de color, que cast és, si fa o no fa, el màxim i en quant els resultats, els colors posen més alegria als crers.

"ELS PASTORETS"

OBRES A LES ESCOLES

A la vigília de Nadal també van posar les rajoles a la nef de les Escoles. Com recordareu, aquestes rajoles s'havien fet fer de nou perquè ja en faltava moltes. Si les comparem amb les velles, notarem que la qualitat d'algun color no és el mateix, però que a simple vista es nota. Les Escoles d'Artesa han recuperat, així, el seu aspecte de sempre.

El diumenge 28 de Desembre, la canalla de les Escoles, van posar en escena (ben conduïda per en Josep R. Bonet), una versió d'"Els Pastorets". Encara que a Artesa no hi ha tradició de fer aquesta mena de representacions teatrals, creiem que l'experiència és ben aprofitable per a repetir-la cada any.

Es de sobres sabut que quan a Artesa es fa teatre amb actors del poble (i encara més si són

joves) la gent ho col.labora moltíssim; és un públic molt agraït i cal dir que, en aquesta ocasió, s'ho va passar bé de veritat.

CANTAR EL 'CAP D'ANY'

A vegades hom se'n fa creus que, malgrat tot i la nostra deixadesa, els costums tradicionals dels nostres xiquets i xiquetes de sortir a cantar el Cap d'Any pels carrers del poble no s'hagi perdut del tot.

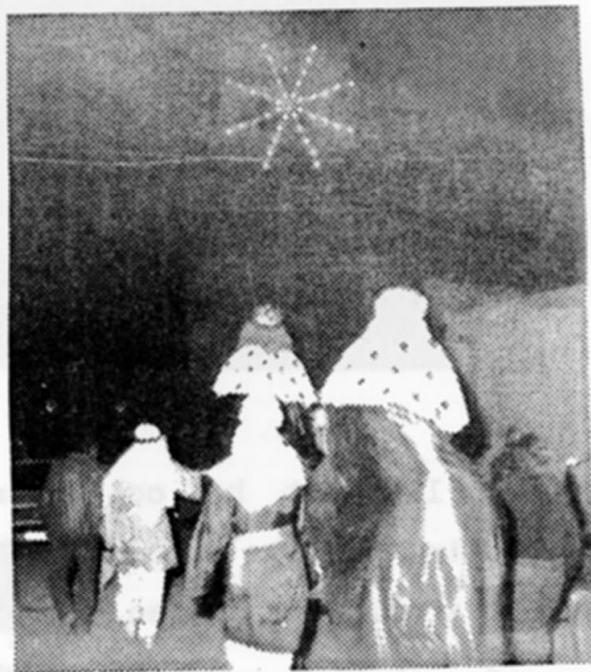
Aquest costum que potser no el trobaríem en cap més poble del món (almenys no tenim notícia que es faci en un altre lloc) hauríem de fer el possible que no es perdés. Potser una bona cosa seria institucionar-lo des de les Escoles o des del nostre Ajuntament.

ELS REIS MAGS

El dia 5 d'aquest mes, a les 8 de la nit, van arribar a Artesa els tres Reis d'Orient, amb el seu seguici. Enguany muntaven uns magnífics cavalls una mica

spantadissos per les moltes
engales que els nens i nenes
an encendre. L'Ajuntament els
esperava a la porta de l'"Hogar"
on els van fer els honors de ri-
or. Més tard, ja dins de la Sa-
a van repartit tota mena de jo-
uines a tots els nens i nenes.

CANTAR EL CAP D'ANY

Nens, després de la cercavila, ensenyant el seu arreplec.

DIALEGS

RAMON FARRE, President del Club de Futbol Artesa

De tots es sabut que el Club de Futbol d'Artesa passava uns moments crítics per falta de dirigents. La Junta que presidia en Lluís Niubó s'havia vist obligada a prorrogar un any més el seu mandat, per falta de gent que vulguessin fer-se càrrec del Club.

A l'Assemblea Extraordinària de socis que va fer-se el dia 1 de Juny de l'any passat i que d'entrada tampoc no havia cap candidat a la presidència), la Junta va anunciar, davant d'aquest panorama, que lliuraria el

Club a l'Ajuntament (llibres i fitxes) perquè l'Ajuntament en fes el que vulgués. Amb aquestes mesures el C.F. Artesa quedava, teòricament, dissolt.

Quan anaven més maldades les coses prengué la paraula el soci Ramon Farrer que, es comprometia a tirar endavant el Club si en l'espai de 15 dies podia trobar un equip de col.laboradors. I així fou.

La dicissió del senyor Farrer de fer-se càrrec del Club de Futbol d'Artesa, d'entrada ens sorprengué, i ens sorprengué a-

gradablement, si cal dir-ho. Sabíem, per un costat, que en Ramon Farrer no portava gaires anys al poble i que, per aquesta causa, no coneixia personalment moltes persones vinculades al futbol artesenc i amb les quals hauria de comptar com a col.laboradors. Per un altre costat no estava prou posat dins del futbol local per haver-se adonat d'una estranya "pica-baralla" que de molt temps ençà mantenien un bon nombre de socis i que aquestes tibantors eren la causa principal per la qual ningú no volia fer-se càrrec del Club de Futbol.

La dicisió del senyor Farré va estar, gairebé, providencial, ja que, d'entrada es presentava com una persona neutral (nova de trinca), totalment independent de grups i d'ideologies; capaç d'aconseguir, en poc temps, la confiança dels uns i dels altres. Al mateix temps reconeixem que estava ben capacitat per la diplomàcia per a aconseguir aplegar al seu voltant, un bon nombre de col.laboradors disposats a treballar amb ell per a tirar el C. F. Artesa endavant. Els resultats, els excel.lents resultats,

de la feina desplegada pel senyor Farré a favor del Club, els tenim tots a la vista.

Amb el mateix Ramon Farré ja havíem parlat, fa molt de temps, de recollir les seves opinions sobre el C.F. Artesa per a publicar-les en aquestes pàgines. Per diferents raons ho hem anat ajornant fins ara que, hem cregut que ja no podíem deixar-ho fer més llarg. De tot el que vam parlar, us en fem cinc cèntims:

Al fer-vos càrrec del Club de Futbol d'Artesa, com a president, i no conèixer la majoria dels membres de la Junta, ni les "intrinculis" interiors, vau tenir algun problema d'adaptació, o d'acceptar els criteris dels altres?

Doncs no, no va ser cap problema en aquest sentit, ja que vaig trobar unes persones que realment van saber tirar endavant una sèrie de problemes que ells ja estaven acostumats a resoldre; com poden ser problemes de federació o qüestions de fitxes. Realment, aquesta etapa, va ser bastant bona.

De tots és sabut que, al

futbol d'Artesa, hi havia, sembla dues corrents d'opinió, heu notat per part d'algú alguna ostilitat a la vostra persona?

No, no he notat cap tipus de rebuig a la meva persona. És més, jo no crec que hi hagués hagut dos corrents d'opinió... i si he de ser franc, m'agradaria que no n'hi hagués ni una ni dues, sinó cinc o sis de corrents d'opinió, perquè d'aquesta manera hi hauria més gent que es vulgués fer càrrec de portar el Club, cosa que, quan jo me'n vaig fer càrrec no era aquesta la situació.

Com rutlla la Junta, hi ha prou gent per a tirar endavant les diferents seccions del Club?

En principi sí que hi ha prou gent per a tirar endavant el Club; la prova és que totes les seccions rutllen bé. Ara, si hi hagués més gent millor, és clar, ja que voluntaris pels desplaçaments i per altres coses sempre van bé.

Quans socis té, en aquests moments, el C. F. Artesa?

El Club de Futbol Artesa té, en aquests moments 150 socis.

Quan paga cada soci, aquesta temporada?

Aquesta temporada, els socis de carnet familiar, paguen 6.000 pessetes i els de carnet individual 4.000. En realitat hi ha molts més socis familiars que individuals; d'individuals n'hi ha relativament pocs. Gràcies això podem anar tirant endavant.

Quins altres ingressos, a part de les quotes, té el Club. Amb aquests ingressos n'hi ha prou per a fer front a les despeses dels cinc equips de futbol i un d'handbol?

Si bé, és clar, hi ha alguns altres ingressos de menys importància com poder ser el taquíllatge, alguna jornada econòmica i a més a més els que s'inventa la Junta, com el sorteig d'algun cistell... venda de rifa de Nadal amb comissió... Ara estem buscant publicitat per a posar-la a les tanques del camp... comptat i debatut, al final ben just ens anirà el balanç econòmic.

Ens consta que, aquesta temporada, s'han apujat substancialment les quotes dels socis,

com ho han acceptat això, hi ha-hagut alguna baixa?

Ho ha acceptat molt bé ja que feia dos anys que no s'havia apujat, i per l'altra banda tampoc ha estat tan gran com pot semblar a primera vista, ja que no ha arribat ni a un 15%, que amb dos anys tocaria un vint o un vint-i-cinc per cent. S'ha acceptat molt bé, la gent ha cobert les seves quotes i no hi ha hagut cap problema en aquest sentit.

Com rutllen els equips aquesta temporada?

Algun molt bé i d'altres no tant, però això suposo que és el normal en totes les temporades. El més important de tot és que continuïn tots els equips, que són totes les categories, tal i com va posar en marxa l'antiga Junta, i que jo crec que va estar una de les coses importants que s'ha fet amb el C.F. Artesa.

Entre els equips de futbol i el d'handbol, quantes persones federades té, actualment, el Club?

El Club té, aproximadament, unes 90 persones federades, i això ja es va poder veure per a

la Festa Major, en la presentació dels equips; gairebé omplien tot el camp.

Dins del C. F. Artesa, que hi ha la secció d'handbol?

Tan de bó que hi haguessin més seccions com la d'Handbol, ja que voldria dir diversitat d'esports i participació de tot el poble al Club de Futbol, encara que l'espectacle principal continués sent el futbol. Perquè això pogués ésser així, i ampliar l'oferta esportiva, fa falta gent que es vulgui cuidar de començar altres coses. La Junta està oberta a tothom que desitgi fer un equip de bàsquet femení, per exemple, o un equip d'handbol juvenil... poder muntar una pista de tennis o un frontó... Tot això, realment, ha de venir de fora, s'ha de demanar i llavors és quan s'ha de posar en marxa.

Un club local que té cura de pujar el planter dels seus jugadors, com l'Artesa, sembla que tots els jugadors haurien d'ésser del poble, és veritablement així o hi ha jugadors de fora?

Bé, sí, hi ha jugadors de

fora, ja que no és possible tenir-los tots només del poble fent-se el que s'està fent. Per això hem hagut d'anar a buscar ajuda a d'altres pobles; ajuda sempre (cal dir-ho) molt limitada, ja que això a vegades podria crear algun problema en algunes categories, ja que no hem d'oblidar que la fita final és sempre el primer equip, i si no volem pagar grans primes ni pagar unes quotes molt elevades no tenim cap més altra solució que cuidar la nostra pròpia pedrera. Al poble sol, ens és impossible mantenir totes les categories i encara menys fer un paper mitjanament digne per tot això cal anar a fitxar jugadors a fora. Per altra banda hem pensat que cada responsable del seu equip ha de tenir llibertat total per a posar-hi les persones que cregui més convenient.

Els jugadors de l'equip "amateur", que no són d'Artesa, tenen alguna gratificació econòmica a part?

Només tenen l'amortització dels desplaçaments, que estem obligats a abonar. A part d'això i de les primes que tenen tots els jugadors, a partits guanyats

tal com ja es va informar en el seu moment, no cobren res més.

En general, pagueu més o menys que els altres clubs?

En general molt menys que als altres pobles, ja que dins de la nostra categoria potser no trobaríem cap més club que pagués tan poc. Per això el mèrit dels nostres jugadors és més gran, i a més a més, estant com estem dins dels primers classificats del grup. Això, els socis i aficionats en general, ho haurien de valorar animant, com més millor, l'equip.

Sembla que, últimament, al nostre camp de futbol no hi ha tanta violència, a què ho atribuiríeu; hi ha hagut algun canvi d'actitud per part dels seguidors?

Estic molt content del comportament del públic, ja que per fi ha comprès que amb l'actitud no violenta es pot arribar més lluny, i que, amb aquesta actitud menys violenta, ens donen més força, a la Junta, per a poder dialogar els problemes que sorgeixin. Gràcies a aquesta actitud, el Club, ha guanyat per primera vegada davant Comitè de

Competicions, una "acta arbitral".

Com veieu el problema arbitral?

Jo crec que no hi ha tal problema, el que passa és ue els àrbitres no estan suficientment preparats per la seva feina, i quan es troben amb un públic realment violent, la seva actitud és contrària a l'equip i llavors el públic comença a cridar contra l'àrbitre i ja hi som. Per això crec que l'actitud no violenta és la millor, ja que permet, en alguns moments que la cosa no funciona, poder dialogar amb l'àrbitre sense que hi hagi un rebuig per part d'ell, i d'aquesta manera les coses poden tornar a funcionar.

Com és que s'ha prohibit l'entrada per la porta del darrera del camp?

S'ha tancat el pas que hi havia darrera del camp perquè en totes les parets de tanca hi va una porta (aquesta però, en el seu moment no es va posar), i degut als abusos de molts cotxes que entraven al camp, els dies de partit, l'Ajuntament va comunicar a la Junta que aquestes circumstàncies no es podien tolerar més, i com que es dóna el cas que les nostres relacions amb l'Ajuntament no són gaire bones, vam decidit de tallar aquell pas. He d'aclarir, però, que en algun cas especial es deixa passar la persona realment ho necessita.

Teniu ganes de dir o d'afegir alguna cosa més?

Voldria aprofitar aquesta ocasió per a felicitar tots els jugadors i els components dels

equips i al mateix temps de felicitar-los, desitjar-los els màxims èxits. Voldria, també, que tots els socis i simpatitzants del Club s'ho passin d'allò més bé.

Nosaltres, per la nostra

part, posem punt final a aquesta entrevista, tot agraïnt a Ramon Farré, president del Club de Futbol Artesa de Lleida, la seva gentilesa.

Jordi i Ramon

FUTBOL ARTESENC

(UNA MICA D'HISTÒRIA)

El futbol a Artesa, de sempre, ha tingut pujades i baixades; temporades d'un gran futbol i temporades (anys sencers) sense gens. Del futbol al nostre poble no s'ha escrit res fins als últims anys i això darrer més amb l'intent de donar informació que el de fer-ne una història. De totes maneres, ara, ens servirà per a parlar-ne una mica.

Vaig anar a parlar amb el Martí Penella per si es recordava dels primers passos d'aquest esport al nostre poble. Parlar de memòria de les coses sempre es corre el risc de deixar-se coses o bé de no situar-les bé dins de la data exacta. En el nostre cas, les coses van anar més o menys així:

Un mestre que es deia Prenafeta, va ser qui va portar la primera pilota de futbol a Artesa, i ensenyava a jugar la canalla a l'era de l'Elena (que abans de passar el Canal Nou hi havia molt esgambi). El primer partit jugat entre dos equips es va jugar cap allà l'any 1918. Els equips, els dos d'Artesa, eren un del "Sindicat" i l'altre del "Porvenir"; s'hi jugaven cinc duros, el dipositari era el Ramon del Coixet. El resultat del partit fou d'un a zero, i l'anecdota curiosa és que l'equip vencedor, el "Porvenir", no va fer cap gol; el gol va fer-lo l'Amado del Fart, del "Sindicat", a la seva porteria. Aquest partit va disputar-se en un camp impro-

visat entre les eres del Jové i la del Miró.

De camps de futbol a Artesa n'hi ha hagut uns quants. Conteus-los: Un al Freginal de Cal Perejoga-net, un altre a la torre del Micalet (avui torre Solans), aquest era el cam de "l'Alerta", l'equip del "Sindicat", els del "Porvenir" el tenien a la Llacuna. Quan els equips ja tornaren a estar "unificats" tenien el camp a un bancal de Jové (avui del Gallart) que s'hi anava pel camí de les Figueretes. Als anys quaranta el camp de futbol era en un bancal de l'Embrosi, tocant a la Carretera, i d'aquí es va traslladar a un bancal de secà de cal Piga, a la partida de les eres (on hi ha les Cases Barates).

Abans de desfer-se l'últim camp de futbol per a construir-hi les cases, el Club de Futbol Artesa, ja estava desmanegat del tot. Després, sense camp i sense organitzadors, passarien molts anys sense que a Artesa es jugués al futbol. I serien els joves els que, des d'ara, treballarien per a tornar a tirar endavant el futbol al nostre poble.

Pel Nadal del 1963, la novella

"Agrupació Jovenívola" va muntar una exposició a la Biblioteca i Sala d'Espara de l'"Hermandad Sindical", de treballs manuals i altres coses. En aquesta exposició hi havia una maqueta d'un camp de futbol i una pancarta que s'hi podia llegir: "El futur camp de futbol d'Artesa". Aquesta maqueta, que jo recordi, va ser el primer acte reivindicatiu per a tornar a tenir camp de futbol. Després d'això, ja gairebé totes les iniciatives que es van fer fins a tornar a tenir club i camp de futbol es poden anar seguint fullejant revistes artesenesques. Per exemple:

Al primer número de la revista "La Meuca" (Juliol del 1966) hi podem llegir: "Enguany, amb molt d'entusiasme, uns bordegassos d'Artesa, han volgut formar un equip de futbol per a participar en un campionat infantil, el qual es disputarà al camp Escolar de Lleida"

Entre tots els partits jugats van marcar un gol... Els que van fer-los val més no dir-ho, ells es van sentir contentíssims quan cada dilluns, els diaris lleidatans portaven el nom d'Artesa a la secció d'esports".

A la mateixa revista, al número de Setembre del mateix any, hi llegim: "Quan arriba la Festa Major, l'Agrupació Jovnivola es preocupa per animar-la amb una mica de futbol. Una persona, el Geroni del Falguera, deixa fer un camp, per aquests dies, en una finca seva"...

Hi llegim que hi va haver futbol el dia 14 (recordem que llavors la Festa Major es feia el 15 d'Agost) entre els equips, Artesa contra el Bell-lloc (2 a 0 per l'Artesa). El dia 15 es va jugar contra el Puigverd (2 a un per l'Artesa). El dia 16 van jugar "Grans Glòries" contra els joves (2 a 2). El dia 17 dos equips compostos d'infantils i juvenils:

"Diríem: dos equips o 22 promeses de bons jugadors: Promeses, és clar, que forçosament no passarant d'aquí"...

A la revista LA FEMOSA (Febrer del 1968) hi llegim:

"Uns quants joves de la nostra agrupació han pensat, seriosament formar un equip de futbol per a participar en un campionat juvenil, en no tenir camp de futbol a Artesa és l'obstacle més gros amb que topem. És per això que

han d'entrenar-se, dues vegades per setmana, al pati de les escoles. Els partits que hauran de jugar a "casa", els jugaran a Puigverd o a la Bordeta".

A LA FEMOSA (Març del 68), en un article signat per Felip Solé, hi llegim, entre altres coses:

"Una vegada més, els joves d'Artesa, han posat tota la seva tenacitat per poder participar en un campionat de futbol juvenil. S'ha tingut de vèncer molts obstacles, moltes dificultats, tan tècniques com materials"...

"El Club de Puigverd, no solament ens ha deixat el camp (cosa que agraim moltíssim) sinó també els vestuaris"...

"Només per a poder-hi participar hem necessitat 1.400 Pts. les quals hem hagut d'entregar, com a dipòsit, a la federació. L'Ajuntament ens les va deixar molt amablement"... "d'ara en endavant en necessitarem 3.000 Pts. més coma despeses pressupostades"... "tots els jugadors hauran de pagar 75 Pts. i l'A. C. "La Femosa" també ajudarà amb la mida que li sigui possible."

"No sabem quin paper farem en aquest campionat, però també creiem que: "L'important no és

guanyar sinó participar-hi".

LA FEMOSA, (Abril-Maig 68):

"hem anat seguint pas a pas l'actuació del nostre equip juvenil en el campionat que s'enrotllà. No ens estranya gens que fins ara no hagi guanyat ni un partit la cosa és fins i tot comprensible si tenim en compte que els nostres juvenils no tenen cap preparació damunt del terreny de joc, ja que a Artesa ens ha mancat, fins ara, un camp de futbol"...

"El dia 5 de Març i en partit contra el juvenil de Bellpuig, es va inaugurar el camp de futbol"..

LA FEMOSA (Juny-Agost 1968):

"Ara estem en vigílies de tornar a començar un nou campionat juvenil en el que el nostre equip que, tan merescudament va aconseguir l'últim lloc de la classificació en el campionat passat hi participarà, i com l'anterior amb un envejable optimisme".

LA FEMOSA (Désembre del 68)

En un article que fa valenç de la Festa Major de Setembre hi llegim:

"Els joves de "La Fems" que pertanyen al C. F. Artesa, van muntar, per aquests dies, una tómbola per arreplegar alguns

diners per a pagar les xarxes de les porteries i per ajudar a superar el dèficit del campionat juvenil en què l'equip s'ha enrotllat".

LA FEMOSA (Gener del 1969):

"Uns quants aficionats a aquest esport, i per la bona marxa del C. F. Artesa, van creure que calia independitzar-lo de "La Femosa"; es féu així. Ara el C. F. Artesa té ben a prop de 150 socis que paguen una quota de 15 pessetes. Sembla doncs que la cosa marxa bé".

A partit d'aquí, el C. F. Artesa noi ha fet més que créixer i afiançar-se. A la revista LA FEMOSA podríem seguir encara més l'evolució del nostre futbol, però hem pensat que amb aquestes quatre pinzellades, n'hi havia ben bé prou per a fer-se una idea de quins han estat els camins que han portat el nostre futbol, des dels primers temps, fins als moments feliços d'ara.

A. Costafreda

= 29 GENER =

DIA
INTERNACIONAL
DE LA
PAU

EL FUTBOL A ARTESA

(UNA REALITAT QUE CAL VALORAR)

Als pobles petits sovint ens queixem de la poca gent que hi ha disposada a treballar en activitats altruistes o no remunerades, ja sigui de caire polític (Ajuntament) cultural o esportiu. Artesa, amb tot això, podria ser una excepció, ja que no ens costarà gaire de pensar en les quatre (quatre) candidatures o 36 persones disposades a disputar-se un lloc a Casa de la Vila. Tampoc ens costarà gaire de pensar amb la gent que treballa des de "La Femosa, l'Associació de Pares o des de l'Escala en Hi-Fi i el teatre... Allò que desborda, però, totes les previsions, és el Club de Futbol Artesa, ja que hem de tenir en compte que aquest club té més de cent persones federades i que al marge dels cinc equips de

futbol i el d'handbol, hi ha un munt de gent (directius i col.laboradors) que fan pinya de bo de bo (moltes vegades rascant-se la butxaca) perquè tot aquest "muntatge" s'aguanti ferm amb bona salut i amb ganes de viure. Quan les coses van bé és fàcil trobar col.laboradors, però no hem de perdre de vista que per aconseguir que les coses vagin bé, han calgut molts de sacrificis i feina soterrada.

Ara el futbol a Artesa (i gràcies a tot això que dèiem més amunt), és una engrescadora realitat, i cal que tots ens en felicitem i a més a més de felicitar-nos cal, també, que hi posem el nostre granet de sorra perquè ningú no es cremi i la cosa pugui aguantar-se i rutllar sempre com ara.

Arna

BREU ANÀLISIS DEL CLUB DE FUTBOL ARTESA

Potser mai no s'havia parlat de futbol a Artesa com ara. Dotze anys de treballar la pedra són la causa que avui en dia el C. F. Artesa de Lleida sigui una entitat arrelada dins de la nostra vila. Els fruits d'aquest treball fa tres o quatre anys que estan sortint, algunes pro-

ves evidents són l'ascens de III a I Divisió de l'equip juvenil en dues temporades consecutives.

Si em permeteu, a continuació voldria fer una breu anàlisi de la marxa, dins de l'actual temporada, de cadascun dels cinc equips que componen, tots junts, el C. F. Artesa de Lleida.

AMATEUR (GRUP XII 2ª REGIONAL)

La millor temporada de totes, els millors resultats, el millor ambient, i potser també la millor plantilla de la nova època del C. F. Artesa, fan possible que actualment l'amateur sigui un dels "gallitos" del grup dotzè de la II Regional. Esperem i confiem que això no

sigui flor d'un dia i duri molt de temps, doncs així l'afecció gaudirà de bon futbol i podrà vibrar amb l'equip Blanc-i-blau.

L'entrenador de l'equip amateur és el Josep Maria Mora i Mariné (germà del famós ex-porter blaugrana que fou en Per Valentí Mora).

car la seva tasca de molt meritòria, doncs sap treure el suc als jugadors que té. Voldria que fos més recolzat per l'afecció; en aquest poble ens caracteritzem molt per no saber apreciar

bé el que tenim dins de casa nostra.

Aquests són els jugadors que porten a bon terme tan brillant campanya.

JUGADORS DE L'EQUIP AMATEUR

Lluís Bosch i Pellicer, Marc Mestres i Torruella, de Puigverd. Conrad Sans i Llovera, de Castellldans. Manel Grau i Farré, Miquel Grau i Farré, Delfin Bonet i Gallart, Eduard Besora i Besora, Jordi Carrera i Fornalés, Antoni Gallart i Bonastra, Gerard París i Iglésia, Delfin Peiró i Bonet, Joan R. Bravo i Valero, Josep M. Gallart Vilalta, Manel Argilés i Andrés, Xavier Batlle i Gallart, Francesc López i Molina, Miquel Solanelles i Batlle, tots d'Artesa. Entrenador: Josep M^a. Mora i Mariné (Lleida)

JUVENIL (1^A DIVISIÓ)

Sense lloc a dubte és la categoria més delicada de portar a bon terme per la senzilla raó que és aquí on la majoria de nois es comencen a "veure les orelles" (amb tots els respectes que això comporta). Uns decideixen jugar a pilota, uns altres

prefereixen jugar amb d'altres "pilotes", n'hi ha que opten per agafar tots dos bessants, fet que demostra que una cosa és perfectament compatible amb l'altra.

L'entrenador de l'equip és l'Emili Pijuan i Garrós, persona

que porta molts anys treballant per al Club i que infinitat de vegades ha demostrat la seva vàlua com a membre de la Junta Directiva. Sense cap intenció de

raspallar a ningú, qualificaria l'Emili Pijuan com a veritable ànima de l'Artesa.

Aquests són els jugadors que formen l'equip juvenil.

JUGADORS DE L'EQUIP JUVENIL

Francesc Gómez i Bafalluy, Patrici Lacasa i Farré, Josep Isus i Nieto, Joan Garcia i Sevillano, Francesc Alfonso i Solé, de Lleida. Jordi Teixido i Barbera, Javier Palau i Roig, de Bell-Lloc. German Vilanova i Florensa, de Serós. Josep R. Iglésia i Seró, d'Albagés. Joan Bonet i Gallart, Jordi Argilés i Andrés, Ricard Pons i Pico, Marcell Barbera i Lozano, Vicenç Primo i Alapont, Ramon Olomi i Falguera, Antoni Mestres i Senans, Xavier Garrós i Jové, Josep Solé i Fité, Josep R, Mujal i Besora, d'Artesa.

Entrenador: Emili Pijuan i Garrós (Artesa)

INFANTIL (1ª DIVISIÓ)

Es una categoria clau, doncs és la majoria de jugadors fan un canvi important, i més que mai, treuen a l'exterior les seves qualitats i a la vegada possibilitats futbolístiques. La marxa de l'equip, sense ésser

brillant, és bastant bona, doncs la manca de bons resultats fora de casa queda contrarestada amb el bon futbol acompanyat de gols que desenvolupen al nostre terreny.

L'entrenador de l'equip és

l'Eduard Besora, actual jugador de l'equip amateur, amb el que queda gairebé tot dit, doncs una persona que a més de jugar amb l'amateur es veu amb cor d'entrenar un altre equip demostra

sobradament les seves ganes de treballar per al Club.

Aquests són els jugadors que lluiten cada setmana per fer realitat la categoria infantil.

JUGADORS DE L'EQUIP INFANTIL

Moises Muñoz i Calvo, Jordi Moragues i Manresa, Santi Moragues i Manresa, de l'Albi. Albert Dones i Antequera, Lluís Antequera i Masip, Marc Iglésia i Seró, Albert Roigé i Alentorn, Francesc Xavier Nogué i Cuell, de l'Albagés. Felip Montoy i Eroles, Xavier Gallart i Capell, Ramón Farré i Saez, Josep M^a. Olomi i Batlle, David Puig i Molló, Josep R. Escuer i Calaveras, Josep M^a. Iglésias i Mestres, Ramon Bellmunt i Alegre, David Garrós i Jové, Joan Solans i Barbera, Josep Ros i Baquero, d'Artesa.

Entrenador: Eduard Besora i Besora (Artesa)

ALEVÍ (TROFEU GENERALITAT)

La marxa d'aquest equip és molt bona, doncs és l'unic equip dels cinc d'Artesa que actualment ocupa la primera posició en la seva lliga particular que està disputant.

L'entrenador d'aquest equip és l'Antoni Solé i Barberà, persona sobradament coneguda pel seu pundonor i saber futbolístic que està ensenyant als jugadors del seu equip, base de la pedre-

ra artesenca.

que aguanten l'equip aleví.

Aquests són els jugadors

JUGADORS DE L'EQUIP ALEVÍ

Angel Xavier Fernandez i Fernandez, de Lleida. Gerard Iglésias i Seró, Oscar Dones i Antequera, Josep Alenta i Pelegri, de l'Albages Nestor Serra i Domenech, Eugeni Porqueras i Teixido, Alfons Olomi i Batlle, Salvador Novials i Regué, Francesc Cabasés i Morera, Jordi Gallart i Arenal, Francesc Solé i Pellisé, Jaume Barrufet i Gallart, Francesc Lluís Castro i Mayo, Josep Iglésias i Capell, Jaume Ramon Puig i Molló, Lluís Niubó i Rodriguez, Robert Gallart i Bonastra, Francesc Garriga i Solé, d'Artesa.

Entrenador: Antoni Sole i Barbera (Artesa)

BENJAMÍ (CNAT. DEL C. E. DEL SEGRÍ'A)

La tasca que s'està fent en aquest nivell futbolístic es pot qualificar de totalment positiva doncs tres o quatre anys enrera la majoria dels nens del nostre poble no sabia l'important que és per un jugador saber-se col·locar bé dins d'un camp de futbol i posaven cara de circumstan-

cies quan eren preguntats per la funció que havien de desenvolupar dins del camp un central, un lliure, un interior, un davanter Etc.. Avui en dia això no passa, i nens de vuit i nou anys surten a la gespa amb unes idees bastant clares sobre el que han de fer durant el partit de futbol a

part de xutar la pilota. I això és molt important, doncs arriben a la següent categoria (alevins) molt espavilats per la senzillera raó que ja porten dos anys d'aprenentatge en l'equip benjamí.

L'entrenador d'aquest equip és l'Antoni Solé i Bernaus, ex-jugador de l'Artesa, apartat de l'activitat futbolística a causa

d'una greu lesió. Està complint més que bé la seva funció, doncs enguany els resultats l'acompanyen molt més que l'any passat i està demostrant grans dosis de paciència per poder aguantar aquesta mainada plena de vitalitat i ganes de jugar.

Aquests són els jugadors que componen l'equip.

JUGADORS DE L'EQUIP BENJAMI

Josep M^a. Mora i Teixido, Oscar Bartra i Florista, Oscar Solà i Mascarell, de Lleida. Miquel Moragués i Bonet, de l'Albi. Damia Nogue i Guell, Felix Maldonado i Garcia, de l'Albagés. Raul Niubó i Rodriguez, Josep Mª Gallart i Bonastra, German Novials i Regué, Ramon Oro i Roca, Hector Besora i Capell, Ivan Argilés i Andrés, Xavier Liarte i Teixido, Joan Jordi Besora i Escuer, Manel Antolin i Botias, Xavier Garros i Ampurdanes, Ivan Niubó i Rodriguez, Joan J. Ribelles i Drudis, Oriol Domenech i Farré, Marc Garrigó i Sole, d'Artesa.

Entrenador: Antoni Sole i Bernaus (Artesa)

Per acabar voldria dirigir-me a tu, que encara no ets soci de l'Artesa, però que més o menys simpatitzes amb l'esport, que et decideixis a venir al camp a veure el futbol del nostre poble. També voldria dir-te

que aportessis el teu gra de sorra fent-te soci, per així tots plegats fer dia a dia més forta aquesta esperançadora realitat anomenada C. F. Artesa de Lleida.

Aquarius

17-1-87

POESIA

DONA DE LLUNY EN DUES VARIACIONS

Ahir que vaig beure en la conca de les mans
la nit entristida,
ansiava en el teu cos concretar l'amor,
però tu tan sols eres un somni
que la meva febril ploma dibuixava en l'heteri.
El teu cos despertí en la ment un llarg desig
d'escriure amor en el profund del teu sexe,
omplir amb la tinta dels meus versos els teus ulls tristos
la teva passió,
el teu cos.
En l'apenada nit les meves mans
només acariciaren un somni,
el teu somni, dona de lluny,
el teu somni perdut en la polsosa calaixera dels records
que amagats en la darrera paraula dels meus versos no foren certs.
I la nit és trista i mai s'esborgeix
Ahir que vaig besar en boca la freda nit
desitjava en el teu cos escriure un llarg poema,
el més bell en l'incasable del teu sexe.
Oh ardent passió,
febril ploma del meu cor ferit
que buscà l'amor en abraçar-te
Oh nit!
nit freda i trista de fugedissos somnis,
eterna cançó d'amargs records,
buscò en tu, un nen mort.

ENTRE TENIEMENIS

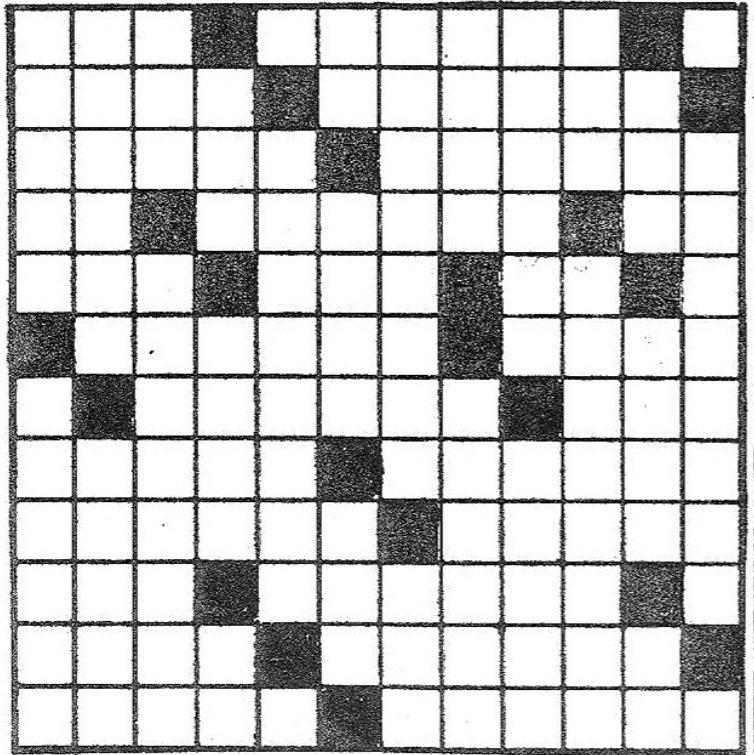
MOTS ENCREUATS

HORITZONTALS:

1- Dany material o moral. Transforma en os. 2- Perfum. Aroma. Cert nom d'herba. 3- Nom de varó. Contínua, que es repeteix. 4- Al revés, nom de consonant. Que li costa de pagar. Sigles de cert partit espanyol 5- Personatge bíblic. Al revés, exclement de qualsevol animal. Consonants. Vocal forts. 6- Tomàtec, tomàquet. Periode de temps indefinit. 7- Vocal. Que està sola sense cap acompanyament. Un ral tot desvallestat. 8- Al revés, moneda espanyola. Posar una cosa sobre una altra. 9- Al revés,, que passa ras. Regió de la Grècia Central. 10- Al revés, parlar. D'una quantitat, treure'n una part. Consonant. 11- Ple d'ira. Consonants. 12- Privat del sentit de l'oida. Dit del que té casa.

VERTICALS:

1- Allò que ha de servir d'abjeste d'imitació. Eines per

a fer un treballs. 2- Cria d'una àliga. Prefix grec que vol dir somni. 3- Al revés, aflicció causada per una desgràcia. Dit del que torra. 4- Branca tallada de l'arbre. Poses en moviment. Consonants. 5- Zero. Tenir sota la seva autoritat. Vocal. 6- Servei públic. Al revés, dit a l'espai celeste. Sobirà d'una monarquia. 7- Al revés, agafatoses, que es deixen agafar. Al revés, abans. 8- Diafragma de l'ull. Que causa apatia. 9- Acabaré, moriré. Illa grega. 10- Al revés, el fet d'estar sense fer res. Medicaments destinats a quarir els ulls. 11- Pastís de farina. Tot

el que és als músculs del cos.
Societat Anònima. 12- Vocal For-

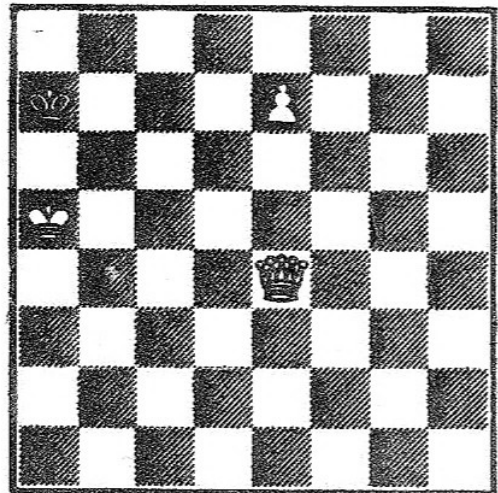
ta. Que té una pena.

C	A	R	A	N	E	M	L	A	P
Q	A	G	R	A	M	U	N	T	U
U	M	S	A	E	K	N	A	S	I
M	O	N	T	-	R	O	I	G	G
A	N	E	S	E	H	I	L	U	V
F	T	B	E	L	L	V	E	R	E
E	G	U	I	-	Q	L	O	E	R
T	A	-	A	N	E	T	N	I	D
A	I	R	A	L	C	T	N	O	M
O	C	L	A	F	T	N	O	M	U

SOPA DE LLETRES

Cercant dins d'aquest re-
quadre, en totes les direccions,
hi podreu trobar el nom de 10
poblacions de la Rebera del Sió.

PROBLEMA D'ESCACS

JUGUEN LES BLANQUES I FAN
MAT EN DUES JUGADES.

SOLUCIONS

PROBLEMA D'ESCACS
1- D7T - Rei mou.
2- P8R: D mat.
(Si fem: 1- P8R,
taules per ofegat)

MOTS ENCREUATS
HORIZONTALS:
1-Mal. Ossifíca. 2-Olor. Perico. 3-
Didac. Sinoca. 4-Eg. Morosa. Ap. 5-
Lot. Fem. Rc. 6-Tomata. Fons. 7-E. Ro-
nega. Lra. 8-duros. Apliar. 9-Rasant
Atica. 10-Dir. Restar. T. 11-Iros.
Inícs. 12. Sorda. Acasat.
VERTICALS
1-Model. Estris. 2-Aligot. Ontro. 3-
Dol. Torrador. 4-Ram. Mous. Sd. 5-0.
Comandar. A. 6-Sp. Rete. Rei. 7-Aga-
Foses. Ans. 8-Iris. Apatia. 9-Finare
Itaca. 10-Oct. C. Col. Iiris. 11-Coca
Carn. Sa. 12-A. Apeparat.

C	A	R	A	N	E	M	L	A	P
Q	A	G	R	A	M	U	N	T	U
U	M	S	A	E	K	N	A	S	I
M	O	N	T	-	R	O	I	G	G
A	N	E	S	E	H	I	L	U	V
F	T	B	E	L	L	V	E	R	E
E	G	U	I	-	Q	L	O	E	R
T	A	-	A	N	E	T	N	I	D
A	I	R	A	L	C	T	N	O	M
O	C	L	A	F	T	N	O	M	U

HUMOR

Bufa, ja no sé si sóc a Artesa,
a la carretesa de Lleida, o
a l'abocador d'escombraries!!

DARRERA DEL MIRALL

CONTINUACIÓ

La Júlia vivia separada del seu marit; aquell matrimoni tot just havia durat dos anys, suficients, per altra banda, per a fer-li veure el seu malencert en haver acceptat en Joan per espos. Tot aquell temps d'existència al seu costat i els anys de festeig li feien l'efecte d'un frau, d'una pèrdua miserable de temps, d'una mentida, però que l'havia ensenyat a ésser més previsor a l'hora de donar qualsevol pas vers quelcom o algú.

A partir de llavors, del dia que compli la seva decisió d'abandonar en Joan i respirar pel seu compte, després d'enllestir els darrers dubtes, la Júlia vivia sola en un apartament de lloguer prop de l'oficina on treballava. En Joan li havia pregat més d'un cop el seu retorn, però ella no era d'aquelles que fàcilment es tira enrera una vegada han pres una decisió. Estava fermament convençuda que les coses

només passen una vegada i que és inútil pretenir de girar el cap per tal de recuperar el temps perdut. No! ella mai més no tornaria amb el Joan, s'havia equivocat i prou, no volia ensopegar per segona vegada en la mateixa pedra, tenia 28 anys i creia saber el que volia i li convenia i tenia molt clar que no desitjava tornar-se a lligar, definitivament, a ningú; si de cas, acceptaria alguna que altra relació ocasional per anar entretenint la seledat i el desig d'un altre cos. No volia passar d'un grau simplement amigable en les seves coneixences, ni freqüentar amb la mateixa persona l'amor massa seguit. Però al costat sentia reiterar calor en la pell d'un mateix home, eren ja dues nits que s'estimava una mateixa persona, dues matinades que despertava, sorpresa pel respirar pausat del son d'en Manuel Esquerda i comprenia, esfereïda, que irremediablement li faria mal.

CONTINUARA

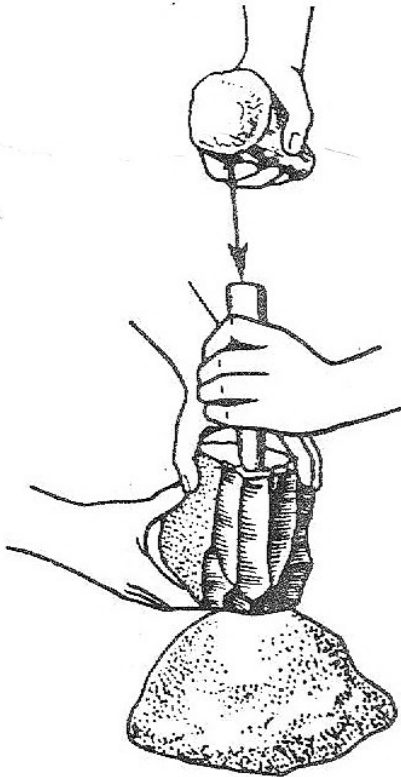
QUÈ HI HA AL MUSEU D'ARTESA?

EL PALEOLÍTIC MITJÀ

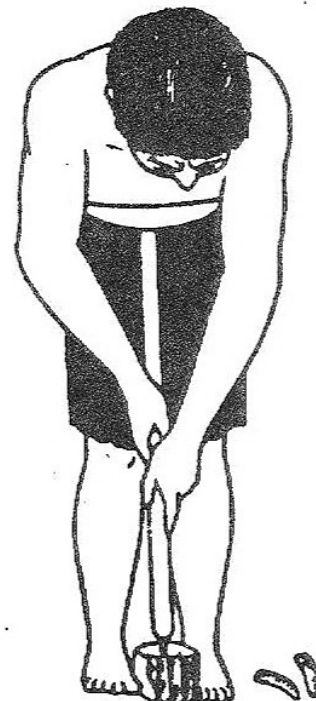
El mes passat parlàvem del Paleolític Inferior i dèiem que començava als orígens de la vida humana i que acabava fa una cent mil (100.000) anys. El Paleolític Mitjà, doncs, que el segueix immediatament, ja té uns límits molt més precisos, encara que, quan diem precisos no volem dir que són exactes, sinó aproximats per això ens hem estimat més par-

lar d'una xifra rodona com és el cent mil. L'acabament d'aquesta segona etapa de la humanitat la podem situar a la vora de quaranta mil (40.000) anys endarrera.

L'ésser humà que llavors poblava Europa era el del Neandertal (*Homo Neanderthalensis*) el qual va associat, sempre, amb la cultura "mosteriana" (nova tècnica de tallar la pedra).

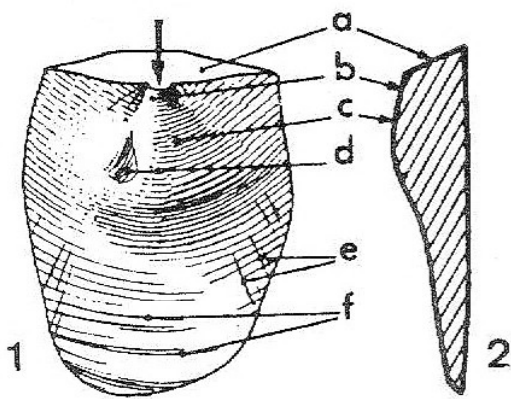

Manera de separar les ascles d'un nucli de sílex (pedra foguera) emprant el sistema de percussió indirecta.

Sistema de treure lleves d'un nucli de sílex emprant, mitjançant una estaca llarga, la pressió del pit.

Aquest ésser humà, a les nostres comarques que no hi ha coves, vivia a l'aire lliure; sempre a prop dels corrents d'aigua, i l'hem de creure ben capacitat, intel·lectualment, per a construir cabanes pro sòlides per aguantar tot tipus d'inclemències. Vivia de la caça i la pesca, encara que també era recollector de tot allò que la naturalesa, espontàniament li oferia.

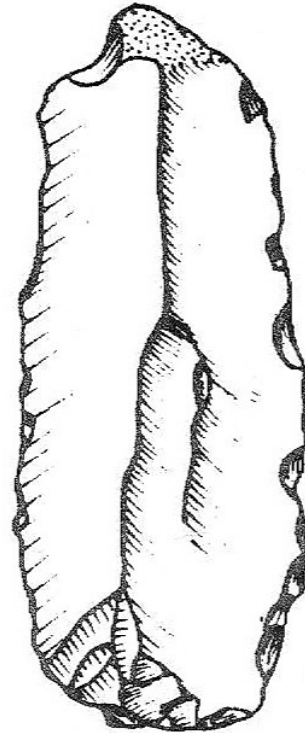
Característiques que es poden observar en la separació d'una llesca o ascla del nucli inicial, per la qual cosa es nota que l'extracció ha estat intencionada:

1, nucli; 2, ascla o esclat que, amb lleus retocs, es transformarà en una eina: a, taló o plataforma inicial; b, lloc on s'ha donat el cop; c, bony o bulb de percussió que queda, sempre, a totes les ascles; d, estella secundària; e, estries; f, andulacions o ones d'expansió del cop.

oooooooo

Quan visitem el Museu i ens hem aturat a la primera vitrina per a contemplar els estris del

Paleolític Inferior, podem passar tot seguit a les tres vitrines amb materials del Paleolític Mitjà. No ens costarà gaire de veure que ens trobem davant de dues cultures distintes (cal tenir en comte, quan apliquem el nom de "cultura" a un temps tan

Ganivet de sílex (tamany natural) de la partida de les Fonts.

allunyat de nosaltres, ens referim sempre a allò que ens a arribat fins als nostres dies, que no és res més que els eines que aquells sers humans van fabricar i utilitzar). Ens adonarem de seguida que en aquestes tres vitrines les eines de pedra són, substancialment, més petites i que, encara que hi vegem alguna

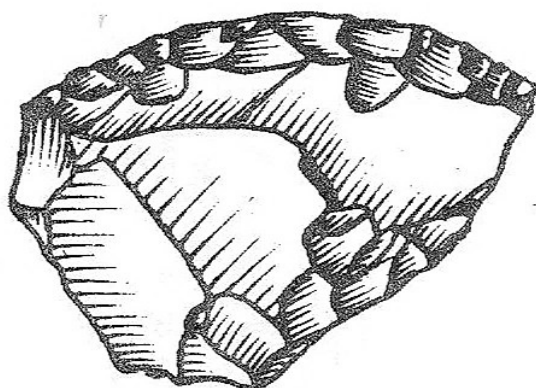
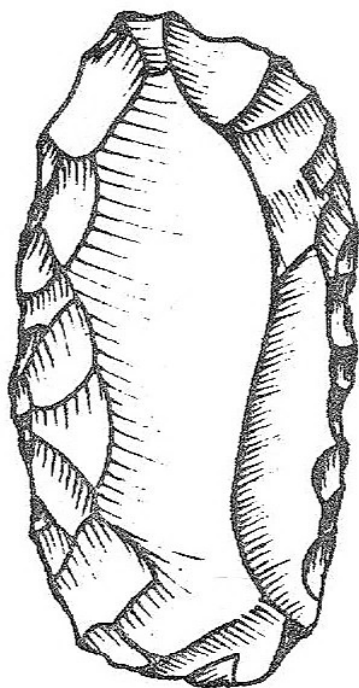
rodina escantellada, la immensa majoria d'útils, ara són tallats amb sílex (pedra foguera). També ens adonarem que la cultura mosteriana, presenta moltes més formes i varietats de peces.

Diguem per acabar que, les

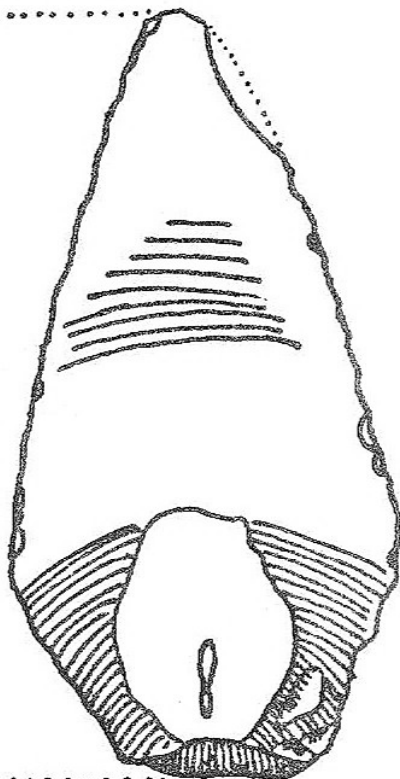
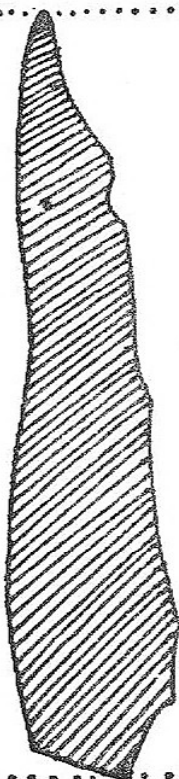
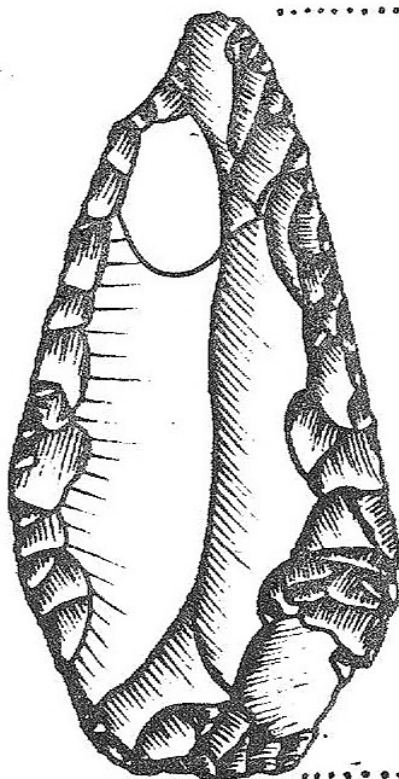
peces del Paleolític Mitjà a la vall de la Femosa són de molt bona qualitat, encara més, n'hi ha d'excepcionals. Un conjunt tant important i d'aquesta categoria, difícilment el podreu veure en cap més museu de Catalunya.

A. C.

(Dibuixos d'Antoni Llussà)

Rascladora transversal (a dalt) i rascladora total o convergent (a l'esquerra). Eines de sílex de tamany natural de la partida de les Fonts.

Punta mosteriana (una de les peces més extraordinàries del Paleolític Mitjà que hi ha al Museu d'Artesa) vista del davant, de costat i d'esquena. A la part del darrere (dreta del dibuix) es poden veure el bulb i les ones de percussió.

